

Sygn. akt VIII U 367/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o określenie wysokości zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 18 listopada 2016 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony J. S. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2006 roku do czerwca 2011 roku.

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na rzecz ubezpieczonego kwotę 3.600zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

sygn. akt VIII U 367/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. określił wysokość zadłużenia J. S. z tytułu składek za okres od października 2006 r. do czerwca 2011 r. na ubezpieczenie społeczne w kwocie 29.164,59 zł wraz z odsetkami w kwocie 24.257,00 zł, ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 12.180, 40 zł, wraz z odsetkami w kwocie 9.970,00 zł, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 2.464,37 zł wraz z odsetkami w kwocie 2.009,00 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji, skarżący J. S. domagał się „uchylenia decyzji” podnosząc, że organ rentowy niesłusznie dokonał wymiaru składek ponieważ pominął istotną okoliczność jaką jest zawieszenie- faktyczne zaprzestanie prowadzenia przez odwołującego działalności gospodarczej. Podniósł, iż od stycznia 2006 r. nie

podejmował żadnych czynności faktycznych, których podejmowanie mogłoby uzasadniać nadanie mu przymiotu przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów regulujących prowadzenie działalności gospodarczej. Wywodził, że w spornym okresie nie zatrudniał pracowników, nie dokonywał zakupów, nie dokonywał żadnej sprzedaży, nie osiągał żadnego przychodu oraz nie miał żadnych obrotów.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że ubezpieczony jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, był zobowiązany do terminowego uiszczania składek. Wskazał, że wpis do Ewidencji Działalności Gospodarczej stwarza domniemanie, że działalność ta była faktycznie prowadzona, a co się z tym wiąże, że istniał obowiązek zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne. Przeprowadzenie przeciwdowodu obciąża stronę, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Organ rentowy podniósł również, że okoliczności takie jak brak koniunktury i związany z tym przestój, brak zamówień i ich poszukiwanie nie stanowią przesłanki uzasadniającej uznanie istnienia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. dokonał zgłoszenia działalności gospodarczej na podstawie wpisu do Ewidencji Działalności Gospodarczej nr (...), z dniem 28 lutego 2001 r. Działalność gospodarczą prowadził w ramach spółki cywilnej (...).C. Początkowo jego współnikiem był A. C., później żona I. S., która przez pewien okres prowadziła księgowość, nie zajmowała się natomiast interesami spółki.

Przedmiotem działalności gospodarczej była produkcja i montaż rolet (zewnętrznych, pionowych, wewnętrznych), produkcja i montaż bram rolowanych oraz krat, montaż żaluzji pionowych, montaż okien i parapetów, a także sprzedaż okien i drzwi. Działalność prowadzona była w garażu w kamienicy należącej do rodziców ubezpieczonego, z którego korzystał bez ponoszenia jakichkolwiek opłat. Do dyspozycji był także mały przedsiónek w którym znajdowało się biurko, faks i kasa fiskalna.

Od stycznia 2006 r. ubezpieczony faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej. Podjął decyzję o zaprzestaniu prowadzenia działalności, bowiem nie przynosiła ona zysku. Problemy finansowe rozpoczęły się już w 2002/2003 roku. Od początku 2006 roku ubezpieczony nie poszukiwał klientów, nie załatwiał spraw urzędowych, nie dokonywał sprzedaży towarów bądź usług, nie dokonywał żadnych działań mających na celu poprawę sytuacji finansowej spółki. Całkowicie zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej.

Z zaświadczeń o wysokości przychodu wystawionych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w R. wynika, iż w każdym roku w okresie spornym tj. 2006 – 2011 odwołujący wykazał przychód w wysokości 0,00 zł.

Natomiast z zestawienia danych z deklaracji VAT – 7, VAT – 7 K, VAT -7 D za okres od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2011 r., wynika że (...) s.c. J. S., I. S., nie miała obrotu, bowiem podstawa opodatkowania w każdym z poszczególnych okresów rozliczeniowych była zerowa.

W stosunku do odwołującego, Narodowy Fundusz Zdrowia nie wydał także decyzji o podleganiu przez niego ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W spornym okresie odwołujący nie składał żadnych dokumentów rozliczeniowych do organu rentowego. Ostatnia deklaracja została złożona za grudzień 2000 roku.

Po zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej ubezpieczony pomagał rodzicom w prowadzeniu kamienicy, której jest administratorem, a jego żona pracowała w siłowni w C. oraz studiowała.

W dniu 30 czerwca 2011 r. na podstawie decyzji Prezydenta Miasta R. w/w działalność została wykreślona z ewidencji działalności gospodarczej. Z tym dniem został skreślony z rejestru numer identyfikacyjny REGON nadany (...) s.c. J. S., I. S..

dowody: zaświadczenie o wysokości przychodu za okres od 2006 r. do 2011 r. k.8-13; decyzja Prezydenta Miasta R. z dnia 30 czerwca 2011 r. k.14; zaświadczenie dot. numeru ewidencyjnego REGON k.15; zeznania odwołującego (k.31-32); zeznania świadka I. S. (k.42-44;)b pismo NFZ (...) Oddziału Wojewódzkiego w K. k.49, 53; zestawienie danych z deklaracji VAT – 7, VAT -7K, VAT 7D z okres od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2011 r. k. 52; akta ZUS.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody. Zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i pozwalający na czynienie na jego podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie na rozstrzygnięcie sprawy.

Podejmując rozstrzygnięcie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym zaświadczeniach o wysokości przychodu odwołującego za okres od 2006 r. do 2011 r., z których wynika, iż w okresie tym w każdym roku odwołujący osiągał przychód w wysokości 0,00 zł oraz zestawieniem danych z deklaracji VAT – 7, VAT -7 K, VAT 7 D za okres od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2011 r., z którego natomiast wynika, że w tym czasie skarżący miał zerową podstawę opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Ponadto z pisma NFZ wynika, iż J. S. nie został objęty obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka I. S. i zeznaniom ubezpieczonego J. S., uznając je za spójne i korelujące z zebrany materiał dowodowy. Z zeznań tych w sposób jednoznaczny wynika, że ubezpieczony w sporym okresie nie prowadził działalności gospodarczej.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie J. S. zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz.1585 z późn. zm.) powierza organom rentowym obowiązek wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zgodnie z art.46 ust.1 ustawy: płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Zgodnie z treścią art. 6 ust 1 pkt 5 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Z kolei obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy wynika z art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 149 ze zm.), w myśl którego osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jest zobowiązana do opłacania obowiązkowej składki na Fundusz Pracy ustalonych od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Natomiast w myśl art. 107 ust. 4 od składek na Fundusz Pracy nieopłaconych w terminie Zakład Ubezpieczeń Społecznych pobiera odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z art. 66 ust 1 pkt 1 lit.c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 581 ze zm.). Zgodnie z art. 81 ust 2 podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". W myśl art. 87 ust. 3 ustawy od nieopłaconych w terminie składek

na ubezpieczenie zdrowotne pobiera się odsetki za zwłokę na zasadach i w wysokości określonych dla zaległości podatkowych.

Przedmiotem sporu było ustalenie czy ubezpieczony w spornym okresie tj od października 2006 r. do czerwca 2011 r. faktycznie prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą i czy w związku z tym ciążył na nim obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, że obowiązkowi ubezpieczeń społecznych podlega osoba faktycznie prowadząca działalność gospodarczą (a więc wykonująca tę działalność), a nie osoba jedynie figurująca w ewidencji działalności gospodarczej na podstawie uzyskanego wpisu, która działalności tej nie prowadzi (nie wykonuje - zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 listopada 2008 r., II UK 94/08, Lex nr 960472; dnia 21 czerwca 2001 r., II UKN 428/00, OSNAPiUS 2003 Nr 6, poz. 158; z dnia 11 stycznia 2005 r., I UK 105/04, OSNP 2005 Nr 13, poz. 198; z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309; z dnia 30 listopada 2005 r., I UK 95/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 311; z dnia 19 marca 2007 r., III UK 133/06, OSNP 2008 nr 7-8, poz. 114).

Według art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2013r., poz. 672 z późn. zm.) działalnością taką jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że ubezpieczony J. S. w okresie objętym decyzją, faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej. Nie świadczył usług, nie pozyskiwał klientów, nie wynajmował lokalu, nie zatrudniał pracowników, nie współpracował z biurem rachunkowym, nie załatwiał żadnych spraw urzędowych. Spółka od kilku lat nie miała płynności finansowej, co zadecydowało o podjęciu decyzji o całkowitym zaprzestaniu prowadzenia działalności.

Brak było zatem jakiegokolwiek aktywności świadczącej o tym, że działalność faktycznie jest prowadzona.

Należy podkreślić, że o faktycznym zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej świadczy również fakt, że obrót był zerowy, spółka nie uzyskiwała żadnych przychodów. Potwierdzają to dokumenty pochodzące z organu skarbowego dotyczące zestawienia danych z deklaracji VAT – 7, VAT – 7 K, VAT -7 D za okres od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2011 r. oraz zaświadczenia o wysokości przychodu wystawione przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w R..

Reasumując, z zebranego materiału dowodowego wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że ubezpieczony w spornym okresie faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej a zatem nie miał obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Mając na uwadze powyższe, Sad na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż ubezpieczony J. S. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2006 roku do czerwca 2011 roku i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800),

(-) SSR del. Magdalena Kimel